

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 809

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars II. Wien 1794.

2057

P O L E M I C I .

2058

quae incipit: *Ad Corinthios scribens Apostolus significatum est ait michi de vobis fratres mei ab his qui sunt cloes &c.* Dissertatio porro haec *Librum IV. Operis paullo supra cit. edit. Venet.* p. 314. constituit. Meminit ibi *Rupertus Epistolae Friderici Colon.* Archiep. ad *Adalberonem Ep. Leodiens.* qui sedem ab anno 1122. ad an. 1128. tenuit, ante non multos dies datae, unde scriptoris tempus innotescit. Deficit *Codex* in his Cap. 6. verbis: *Si regulari disciplina constricti et intus absconditi — — .*

DXLI.

⁵²¹ Codex membraneus lat. Sec. XIV. Folior. 159. 4. per duas columnas nitide scriptus, rubricis distinctus, olimque pertinens ad *M. Simonem Tissnowiensem* duo continet Opera, quorum Primum *Marsilius Menandri rectius Mainardini* a patria dicti *Patavini* Liber dictus *Defensor Pacis*, quo circa an. 1324. caussam Imperatorum, et tunc quidem *Ludovici Bavari* contra Pontifices egit. Tradunt de Viro hoc *Henr. Wartonus* apud *Cave Vol. II. append. p. 26.* *Nic. Comm. Papadopolus Hist. Gymn. Patav.* T. II. p. 154. *Fabricius Bibl. med. Lat. L. XII.* p. 33. quorum Postiores duo mea quidem sententia perperam eum Ordini *Minorum* adtribuunt, ea fortasse solum ratione duci, quod eadem cum quibusdam hujus Ordinis viris et nominatim *Guil. Occamo*,

fenserit. At vero obstat Rectratus Universt. *Parisinae*, quem teste *Bulaeo Sec. VI.* seu T. IV. p. 163. et 974. Noster a. 1312. gesit, et si dicas, quod *Papadopolus* innuere videtur, serius Eum ordini nomen dedisse, silentium *Waddingi* in *Scriptt. O. M.* reclamat, qui, cum *Michaell de Caesena, Guil. Occamum &c.* non tacuerit, neque Nostrum tacuisse, siquidem ad *Sodalitium suum* pertineret. Gravior alter error *Fabricii*, quem et *Jöchero* adlevit, *Marsilius Rectorem Universt. Viennensis* ad an. 1312. constituentis e *Lambecii L. II.* p. 257. edit. *Kollar. Analect. T. I.* p. 335. ubi tamen *Lambecius apertissime Parisiensem* nominat. Verum jam ad opus ipsum advertamus. Exstat illud post edit. *Basil. 1522. in Goldasti Monarchia S. Rom. Imperii T. II. P. I. Francof.* 1614. p. 154. f. caret tamen ibi *Conspictu omnium trium Dictionum*, in quas divisum est, qui nobis 5. Columnas occupat, et ipsius *Marsili* esse videtur. Illius initium: *Prima dictio* (distinctio?) huius libri continet capitola 19. quorum primum est de *Intencione summaria &c.* Hic porro *Conspicetus e Capitum singularum Argumentis constans in Edit.* per singula *Capita* seorsim distributus est. *Capitum* divisio aequaliter procurrit, usque ad *Didionis II. C. 6.* quod in *Codice* secundum est in duo, verbis illis: *Ceterum que de clauium sacerdotalium potestate seu auctoritate per* *H h h 2* *christum*

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 809

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars II. Wien 1794.

2059

C O D I C E S

2060

christum apostolis tradita &c. Caput novum seu VII. auspicantibus. At vero Dictionis III. Caput 3. seu ultimum et Helveto Editori et Goldasto defuit, in quo tamen et ipsius Operis Nomem et dictorum ἀναφοραιων posuit Marsilius. Orditur illud: Uocabitur autem tractatus iste defensor pacis. quoniam in ipso tractantur et explicantur precipue causae quibus conseruatur et extat ciuilis pax sive tranquillitas et hoc eciam propter quas (quod) opposita lis oritur prohibetur et tollitur. Per ipsum enim &c. atque hic enumeratis utilitatibus ex eo colligendis concluditur; si quid erroneum foret, corrigendum atque determinandum supponimus auctoritati ecclesie katolice seu generalis concilij fidelium christianorum. Amen. Neque hoc salum Caput e Cod. nostro subpleri, sed multa alia per Operis decursum genuinae lectioni restitu possent. Ad ejus porro historiam sequentia ex Examine judiciali Francisci Veneti, qui in Marsilius famulatu ut scholaris fuerat, habito Avenione sub Johanne XXII. a. 1328. et producto a Steph. Baluzio Miscell. L. I. p. 311. serviunt: videlicet, compositum id fuisse Parisiis, compositum juncta Marsilius et Job. de Janduno opera, et mox ablatum a Marsilio in Germaniam, postquam Parisinos aliquos spe legendi a se cursus Theologici pecunia emunxit. Vide et Cod. seq.

II. fol. 124. Hubertini de Ilia de Casali tunc O. M. Tractatus,

ut e calce praecoppo, de altissima paupertate christi et apostolorum eius et virorum apostolicorum. Eminuit Vir hic Sec. XIV. initio inter eos Francisci Sodales, qui duce quodam Petro Job. Olivii famosi in Apocalypsin Commentarii autore, secessione facta a reliqua Ordinis Communitate, Spirituales dicebantur, summum Regulae rigorem adfectantes, qua de re legendus Waddingi Annal. T. VI. aliisque, quos excitant Oudinus T. III. col. 748. et Fabricius L. III. p. 354. ubi de Hubertino agunt, qui tandem multis pro caussa sua velitationibus incassum suscepit, quarum partem produxit Baluzius Miscell. T. I. p. 293. vel taedio vel animi levitate transitum ad Benedictinos Gemblacenses obtinuit. Facultatem obtentam a Papa recitat Waddingus T. cit. p. 271. mox tamen alterius Diplomaticis meminit, quo anno X. Joannis XXII. etiamnum ut Minorita capi jubetur. Itaque aut illum a Benedictinis non recepturn, aut sponte iterum ab iis digressum fuisse oportet. Carthusianum tandem factum et Petrejus in Biblioth. hujus Ord. p. 146. et Waddingus in sua p. 329. adseverant. Atque hic praefentis Codicis nostri et solus quidem meminit, qui utique confundendus non est cum brevi Ubertini Responstone facta coram Johanne XXII. apud Avignonem in consistorio, quam dedit l. cit. Baluzius et indicare videtur Fabricius; continet enim Opus satis prolixum

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 809

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars II. Wien 1794.

2061

P O L E M I C I .

2062

prolixum in tria distinctum *Capita*, quod incipit: *Reducendo igitur ad breuitatem ea que prolixo sunt dicta de domini nostri ihesu christi et apostolorum eius pauperre uita per dicta sacri textus et autoritates sanctorum et rationes multiplices concluduntur tria. scilicet quod habuerunt res ad usum necessarium vite — quod vitaue- runt superfluum usum rerum et seruauerunt stridum et artum et — illa pauca que habuerunt liberalissime indigentibus fecerunt communia et pro ipsis temporalibus re- tinendis uel repetendis omnia cau- fidica litigia tanquam eis prohibita vitauerunt &c.* E quo principio adparet, praesentem Tractatum, quamvis, ut dixi, sat prolixum Compendium tamen esse prolixioris cujusdam, cuius vestigium apud Autores non invenio. Scriptum esse post Concilium Viennense e variis locis liquet. Ceterum, quae suo tempore evincere non valuit Noster, lenius deinceps effectum est Fratribus in dictos *Conventuales* et de *Observantia* digressis, quibus rigidiores deum Capucini supervenere.

DXLII.

909 Codex chartaceus lat. Sec. XV. Folior. 203. 4. minutius exaratus; rubricisque distinctus exhibit: I. Marsili Menandri seu Mainardini *Defensorem* sive *Defensorium Pacis* perperam hic inscriptum Guilelmo Occamo O. M. de quo egi Cod. anteced. Praeit Elenchus *Capitum*, in quae

Ditiones III. five Libri divisi sunt. Initium Operis: Omni quippe regno desiderabilis debet esse tranquillitas &c. Finis: determinandum supponimus auctoritati ecclie katholice seu generalis concilij fidelium christianorum. Amen.

II. fol. 88. *Incipit Trialogus doctoris evangelici et primo Trac- tatus primus. Initium: Cum locu- cio ad personam &c. Ad cal- cem: Explicit Trialogus Wi- kleph Doctoris evangelici Scriptus sub Anno domini M^o CCCC^o XL°. Ut saepe alias. Margo diligen- ter rubricis pernotatus, et ipse character Codicem hunc Bohemiae adsignat.*

DXLIII.

Codex membraneus lat. Sec. 118 XIV. Folior. 65. f. per duas colunas charaktere minori scrip- tus, rubricisque distinctus hunc praefert Titulum miniatum: *In- cipit liber magistri Wilhelmi de sancto amore socii condam de sor- bona pariss. in quo recolliguntur scripture catholice et canonice ad defensionem ecclesiastice Jerarchie. et ad instrucionem et proporcione- m (praeparationem) simplicium fi- delium christi contra pericula im- minencia ecclesie generali per ypo- critas. pseudo predicatorum et pe- netrantes domos ociosos curiosos et gerouagos. Nota sunt in Historia ecclesiastica Seculi XIII. dissidia, quae Parisis inter Academiam et Ordines Mendicantes fermebant. In his Guilelmus noster Sequanus, Philosophiae primum Doctor, dein*